

[NAŁAMAC *vb pf*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

praet 3 pl m pers nałámali. ◇ impers praet nâłamâno.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

Pf od „łamac” ‘powodować pęknięcie na kawałki’ z formantem na- wyrażającym nadmiar [czego]: á inŕzemu bokow nâtluczono/ krzyżów nâłamano/ ŕzyie nákręcono [o sprawkach szatana]. GilPos 130.

Przen:

Zwrot: »siła sobie głowy nałamac«: Siłá łobie ludzie zá nâłzego wieku piŕzac Księgi głowy nâłamáli PlutBBud ktv (Linde).

Formacje współrdzenne cf ŁAMAC.

Cf NAŁAMANY